

טוראי גליקו יצחק – יהודה אריה "בבה" ז"ל

ה

בן ויטל (חיים) ודודו. נולד ביום כ"ב בשבט תש"ב (9/2/1942) בעיר סן איזידרו אשר בארגנטינה. למד שם בבית ספר יסודי. בגיל צעיר נתייתם מהוריו וגודל בבית יתומים ללא אהבה ודאגה. עלה לארץ בשנת 1958 ומן האניה הובא לחברת הנוער "מענית" בברור חיל. עד מהרה חלפה הדאגה מעל פניו ובמקומה התחיל מרחף עליהם חיוך, כי על אדמת המולדת הרגיש עצמו בטוב. במשך זמן קצר התאקלם ונקלט – ונתחבב על כל יודעיו בשל סגולותיו הטובות. אהב את החיים ומצא בהם אושר, ועל כן רצה גם להיטיב עם אחרים ולעזור להם.

שומר חברה היה ואוהב חברים, ובעיקר ילדים קטנים. היה מסור לפנטומימה והצטיין במימיקה. גויס לצה"ל בשנת 1962 ושירת בנח"ל. נפל בשעת מילוי תפקידו ביום כ"ה בניסן תשכ"ב 28.4.1962 והובא למנוחת עולמים בבית הקברות האזרחי בברור חיל. חברת הנוער "מענית" שבמקום הוציאה חוברת בשם "לזכרם", המוקדש לו ולזכר חברו, מיכאל ישראל מיסוק, שנמנו עם בוגריה. כן הועלה זכרו בחוברת שקיבוץ ברור חיל הוציא בערב יום הזיכרון תשכ"ח (לזכרם) – לזכר חמישה מחברי הקיבוץ שנפלו. זכרו של יצחק יהודה הועלה גם בספור של אורי מילשטיין, "מלחמות הצנחנים".